

Tab. 2. Diagnostická kritéria pro poruchu s bludy v DSM-5 (9) – pokračování

Specifikujte bizarní obsah:

Blud se považuje za bizarní, jestliže je jednoznačně nepochopitelný nebo nepřijatelný, a neodpovídá běžným životním zkušenostem (např. pacient věří, že mu cizí lidé vyňali tělesné orgány a nahradili je jinými, aniž by na těle byla patrná poranění nebo jizvy).

Specifikujte, pokud nemoc trvá déle než jeden rok.

První epizoda, současná fáze je akutní: příznaky nemoci splňují diagnostická i časová kritéria. V současnosti jsou naplněna všechna kritéria.

První epizoda, aktuálně v částečné remisi: částečná remise je stav, kdy po předcházející epizodě došlo k částečné úpravě příznaků a diagnostická kritéria poruchy jsou splněna pouze částečně.

První epizoda, v současnosti v plné remisi: je stav, kdy po předcházející epizodě dojde k úplnému vymizení příznaků a není naplněno žádné diagnostické kritérium.

Mnohočetné epizody, aktuálně akutní epizoda

Mnohočetné epizody, aktuálně epizoda v částečné remisi

Mnohočetné epizody, aktuálně plná remise

Kontinuální (nepřetržitá): po celou dobu jsou přítomny všechny příznaky naplňující diagnostická kritéria, pouze v průběhu nemoci mírně kolísá jejich závažnost.

Nespecifická

Specifikujte aktuální závažnost:

Závažnost je hodnocena podle kvantity primárních psychotických příznaků, zahrnujících bludy, halucinace, dezorganizovanou řeč, abnormální psychomotoriku a negativní symptomatologii. U každého z těchto příznaků by měla být posuzována závažnost (hodnotí se největší závažnost za posledních 7 dní) podle pětibodové stupnice: 0 – bez příznaku, až do 4 – nejzávažnější (viz klinické dimenzionální hodnocení závažnosti psychotických příznaků v kapitole: „Hodnocení závažnosti“ ve III. oddíle DSM-5).

Poznámka: Diagnóza poruchy s bludy může být stanovena bez upřesnění závažnosti.

Linda byla od dětství úzkostnější, ve školce se stranila dětí a byla hodně závislá na matce. Matka byla velmi úzkostná a obávala se katastrof, které se mohou rodině stát. Zdůrazňovala, že si nesmí udělat ostudu. Svými obavami zahrnovala i Lindu. Mladšího bratra matka obdivovala, se svými úzkostmi se mu nesvěřovala, žil si svobodně. Otec nadměrně pil. Když přišel z hospody, nadával matce, ta jen plakala. Linda bezmocně poslouchala, třásla se a bála se o matku. Proto se vždy snažila být výborná ve škole a být

nejlepší ve všem, co dělala. Zároveň byla velmi úzkostná, uzavřená do sebe, neměla ve škole kamarádku. Děti se jí posmívaly, že je „šprtka“. Velmi se tím trápila a doma tajně plakávala. Matce se to bála říct, aby jí tím neublížila. Na střední zdravotní škole byla nejlepší studentkou, vynikala ve škole i při praxi. Do kolektivu však moc nezapadla. Před kluky se styděla a s holkami se neměla moc, o čem bavit. Po škole ještě studovala vyšší odbornou školu. První úzkosti spojené s pocity neurčitěho ohrožení se objevily po